

Posadimo drevo

V mnogih kulturah poznajo tradicijo, da ob rojstvu otroka posadijo drevo. Jaz imam svoj macesen, ki še vedno raste ob hiši, kjer je živila moja nona.

Vsi smo že slišali rek, da mora človek vzgojiti sina, napisati knjigo in posaditi drevo. Vsaj eno drevo. Posadimo ga lahko ob hiši, v skupnosti, soseski ali v gozdu, ki ga je prizadela ujma. Posadimo ga sami ali se pridružimo pobudi za sajenje dreves ali pogozdovanje. Vrtovi, soseske in ulice z drevesi so polni življenja, vsak odprti prostor v mestu je drugačen, bolj živ in prijazen, če ga bogati drevo. Mesta in vasi so popolnili šele, ko jih pogledamo od daleč, v zelenem omrežju travnikov in gozdov, ki jih obdajajo, jih hkrati povezujejo in držijo narazen, da se ne zlijejo v puščobno sivino.

Drevesa sadimo premišljeno, izberimo pravo drevo za dano lokacijo. Ne sadimo lipe tam, kjer je prostora le za glog, in ne ciprese tam, kjer bi morala rasti lipa. Posadimo drevesa zdaj in z malo sreče bodo rasla, ko nas ne bo več tukaj. Drevesa kot zavetje za druga živa bitja in neprecenljiv naravni vir ter simbol življenja in resnične trajnosti. V njihovi senci se bodo hladili znanjci, ki nam bodo zagotovo hvaležni za vsak živi in zeleni delček planeta, ki jim ga bomo zapustili.

Naj vas v teh časih greje misel na zeleno in svetlo prihodnost. Zima bo hitro mimo in spet bo pravi čas za sajenje dreves, skrb za njihovo dobro uspevanje in uživanje v vsem, kar nam dajejo.

Damjana Gantar,
glavna urednica